

Aug. Fredin igen.

Sällan träffar man väl på en mera besjälad föredragshållare. När han kommer in på sitt speciella gebit, den gamla gotländska folkmusiken och dess utövare, glömmes han allt titta på manuskriptet, han berättar enkelt och okonstlat, inspirerat, han behöver inte följa några anteckningar, han kan sina saker ändå. Och den som lyssnar på honom rycks med. När han så griper stråken fångslar han definitivt. Fantasien får fritt spelrum och man ger sig hän åt "den tiden". Då hade ännu inte handklaverets jämmerliga gnäll givit eko i bygden och niggermusik var ett okänt begrepp. Det var kort och gott kultur i dess vackra bemärkelse över dans och lekar, sånger och visor. Denna folkmusikkultur är ingalunda bortglömd och detta ha vi våra nu levande allmogespelmän att tacka för, vilka göra allt för att hos folket väcka det domnande intresset för fädernas liv. I spetsen för dessa spelmän står kantor Aug. Fredin. Mätte hans outtröttliga arbete för spridandet och bevarandet av "låtar", som väl för många nutidsungdom verka banala och kuriösa framför "slagdängorna", få sin bekräftelse och han själv vederfaras den ära som bör tillkomma honom och hans medhjälpare.

Aug. Fredin höll i går afton föredrag å Fornsalen och demonstrerade ett flertal "låtar", polskor, valser, bröllopsmusik m. m., sekunderad af kapellmästare Fr. Mehler, och det behöves väl inte påpekas att den talrika publiken med landshövding och fru Roos i spetsen var hänryckt. Vi hoppas att den ekonomiska behållningen skall giva ett gott handtag åt hr Fredins mål: att kunna befördra till trycket den mängd gamla gotländska allmogekompositioner som han upptecknat. Och jag förmodar att intresserade gitar skulle välkomna hr Fredin om han för ändamålet gästade socknarna lite var på ön och spridde glädje med sin konst. Han säger själv om den gotländska folkmusiken att den går inte att beskriva, den måste höras. Och detta kan finna sin tillämpning på kantor Fredin själv: han måste höras.

Webe.